

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **SCRAPMET, s.r.o.**, Robotnícka 10, Banská Bystrica, IČO: 36 802 492, zastúpený: *AK JUDr. Andrea Slezáková s.r.o.*, Robotnícka 10, Banská Bystrica, IČO: 36 860 999, proti žalovanému: **Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky**, Námestie Ľudovíta Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 9402/2010-3.3 zo dňa 2.11.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 21/2011-54 z 18. mája 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 21/2011-54 z 18. mája 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S 21/2011-54 z 18. mája 2011 zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“)

žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 9402/2010-3.3 zo dňa 2.11.2010, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil rozhodnutie Krajského úradu životného prostredia v Prešove č.: 1/2010/01005-008-Fe zo dňa 16.8.2010 a odvolanie žalobcu zamietol. Prvostupňovým rozhodnutím bolo zmenené rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Prešove č.: 1/2010/00844-003/OH-Ma zo dňa 26.04.2010 vo veci udelenia súhlasu na prevádzkovanie zariadenia na zhodnocovanie odpadov.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že na základe žiadosti žalobcu vydal Obvodný úrad životného prostredia v Prešove rozhodnutie č.: 1/2010/00844-003/OH-Ma zo dňa 26.4.2010, ktorým udelil žalobcovi **súhlas na prevádzkovanie zariadenia na zhodnocovanie odpadov**, podľa § 7 ods. 1 písm. c) zákona o odpadoch, **činnosťami: R4** - Recyklácia alebo spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín; **R12** - Úprava odpadov určených na spracovanie niektorou z činností R1 až R11; **R13** - Skladovanie odpadov pred použitím niektorej z činností R1 až R12. Krajský úrad životného prostredia v Prešove na základe podnetu od žalovaného na preskúmanie rozhodnutia OÚ ŽP v Prešove zistil, že toto rozhodnutie bolo vydané v rozpore s § 3 ods. 1 a § 46 Správneho poriadku, ako aj v rozpore s § 7 ods. 2 písm. a), c) zákona o odpadoch. Krajský úrad životného prostredia v Prešove preto rozhodnutím č.: 1/2010/01005-008-Fe zo dňa 16.8.2010 zmenil podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie OÚ ŽP v Prešove okrem iného aj tak, že **vylúčil spôsob nakladania s odpadmi R4** - recyklácia alebo spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín. O odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím č.: 9402/2010-3.3 zo dňa 2.11.2010 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Krajský súd poukázal na to, že žalobca videl nezákonnosť napadnutého rozhodnutia len vo vylúčení spôsobu nakladania s odpadmi činnosťou R4 - recyklácia alebo spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín a v samotnej žalobe bližšie nekonkretizoval rozpor napadnutého rozhodnutia s konkrétnymi právnymi predpismi, ale sa zameril hlavne na opis zariadenia na zhodnocovanie odpadov SHREDDER a následný separačný systém a podrobne rozobral činnosť tohto zariadenia v procese zhodnocovania odpadov so záverom, že výstupná surovina už nie je odpadom, ale technológia žalobcu upravuje odpad do formy zvýšenej čistoty a transformuje danú surovinu do využiteľnej formy.

V danom prípade však podľa názoru krajského súdu predmetom konania o preskúmanie rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Prešove

v mimoodvolacom konaní nebolo posúdenie technologického postupu zariadenia, ani samotnej žiadosti o udelenie súhlasu na prevádzkovanie zariadenia na zhodnocovanie odpadov, ale iba preskúmanie súladu tohto rozhodnutia so zákonom, prípadne s iným všeobecne záväzným právnym predpisom, pričom správne orgány vo svojich rozhodnutiach správne citovali § 3 ods. 1 ako aj § 46 zákona o správnom konaní a krajský súd sa v podstate stotožnil aj s odôvodnením týchto rozhodnutí. Nie je dôvodná námietka žalobcu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nezákonné a nepreskúmateľné a že výrok tohto rozhodnutia nemá oporu v jeho odôvodnení. KÚ ŽP v Prešove postupoval pri preskúmaní rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Prešove v súlade so zákonom, pričom dodržal procesné práva žalobcu a zohľadnil aj jeho námietky a vylúčil z rozhodnutia OÚ ŽP v Prešove iba tie druhy odpadov, s ktorými v zariadení nebolo možné nakladať a proti ktorých vylúčeniu ani napokon žalobca nenamietal. KÚ ŽP správne poukázal na § 2 ods. 6 zákona o odpadoch, podľa ktorého zhodnocovanie odpadov sú činnosti vedúce k využitiu fyzikálnych, chemických alebo biologických vlastností odpadov, uvedené v prílohe č. 2, ako aj § 17 ods. 1 a § 18 vyhlášky č. 283/2001 Z. z. Správne poukázal aj na aplikáciu príslušnej normy STN 42 0030 a povahu výsledného produktu zo zariadenia žalobcu, ktorý má charakter upraveného kovového odpadu, ktorý sa používa na ďalšie zhodnotenie činnosťou R4 v inom zariadení, ako je žalobcove, pričom tento upravený kovový odpad ešte nie je spoločensky požadovaným výrobkom.

Krajský súd tiež poukázal na to, že vychádzajúc z pojmu recyklácia nemožno považovať činnosť vykonávanú zariadením žalobcu SHREDDER za činnosť R4 - recyklácia alebo spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín, nakoľko tu ešte nedochádza k výrobe spoločensky požadovaného výrobku, ale iba k úprave kovového odpadu, ktorou sa zmenia vlastnosti tohto odpadu mechanicky, termicky alebo inak, a to za účelom ďalšieho nakladania s ním, t.j. jeho predaja odberateľovi na ďalšie zhodnotenie činnosťou R4. Teda až odberateľ žalobcu, ktorý od neho odoberie tento upravený kovový odpad a vráti ho do výrobného cyklu na výrobu spoločensky požadovaného výrobku s cieľom šetriť primárne surovinové zdroje, môže disponovať súhlasom na spôsob nakladania s odpadmi činnosťou R4. Žalobcovu činnosť pritom podľa názoru krajského súdu v plnom rozsahu pokrýva spôsob nakladania s odpadmi činnosťou R12 - Úprava odpadov určených na spracovanie niektorou z činností R1 až R11. V konaní napokon nebolo ničím preukázané, že by žalobca nemohol pokračovať v doterajšej činnosti a že by sa napadnuté správne rozhodnutia negatívne dotkli jeho činnosti a zasiahli do jeho subjektívnych práv a povinností tak, ako to tvrdil v žalobe, t.j. že by došlo k neoprávnenému obmedzeniu jeho podnikateľskej činnosti v oblasti nakladania s odpadmi.

Krajský súd nespochybnil vyššiu kvalitu zariadenia žalobcu na zhodnocovanie odpadov SHREDDER a ani skutočnosť, že mení vlastnosti odpadu - termicky a mechanicky, avšak výstupným produktom je podľa jeho názoru stále iba upravený odpad, ktorý je definovaný v § 17 ods. 1 vyhlášky č. 283/2001 Z. z.

Krajský súd tiež pre úplnosť uviedol, že činnosť R4 bola v rozhodnutí OÚ ŽP v Prešove udelená pre linku na recykláciu kovového a kompozitného odpadu SHREDDER spolu s činnosťou R12 a v zmysle tohto rozhodnutia žalobca svojou činnosťou vytvára trhaný - schreddrovaný produkt STN 42 0030, ktorý je používaný na výrobu oceľových výrobkov ako kvalitný polotovár pre metalurgickú výrobu. Názov tohto produktu je podľa uvedenej STN 42 0030 „oceľový a liatinový odpad“.

Pokiaľ ide o námietky žalobcu týkajúce sa Záverečného stanoviska č. 7421/2008-3.4/hp zo dňa 20.7.2009 vydaného žalovaným podľa zák. č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, krajský súd sa opätovne stotožnil s odôvodnením žalovaného uvedeným v napadnutom rozhodnutí a pre úplnosť považoval za potrebné dodať, že navrhovateľom navrhovanej činnosti bola pôvodne spoločnosť KOVOD RECYCLING, s.r.o., ako prevádzkovateľ Spracovateľského centra druhotných surovín Kendice. Keďže sa žalobca stal vlastníkom tohto zariadenia, stalo sa preňho Záverečné stanovisko záväzné. Z tohto stanoviska je zrejmé, že zariadenie SHREDDER bolo vždy označované a posudzované ako drviace zariadenie, pričom sa neuvažovalo o jeho využití na činnosť R4. Žalovaný sa pri vydaní svojho rozhodnutia neopieral o zák. č. 24/2006 Z. z., ale preskúmal Záverečné stanovisko v záujme posúdenia, či je v zariadení žalobcu vhodné spracovávať druhy odpadov, ktoré boli prvostupňovým rozhodnutím vylúčené a tiež, či bol OÚ ŽP v Prešove udelený správny spôsob nakladania s odpadmi podľa prílohy č. 2 zákona o odpadoch. Žalovaný teda logicky a správne poukázal iba na relevantné časti Záverečného stanoviska a tak aj námietka žalobcu týkajúca sa tohto stanoviska je podľa názoru krajského súdu nedôvodná.

Pokiaľ žalobca namietal nesúlady výroku a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, krajský súd poukázal na to, že správne orgány dospeli k rovnakým záverom a žalovaný sa dôkladne zaoberal všetkými odvolacími námietkami žalobcu a svoje rozhodnutie aj náležitým spôsobom odôvodnil. Žalobca tiež poukázal v žalobe na vyhlášku č. 126/2004 Z. z. o autorizácii, o vydávaní odborných posudkov vo veciach odpadov, o ustanovovaní osôb oprávnených na vydávanie posudkov a o overovaní odbornej spôsobilosti týchto osôb, avšak táto vyhláška nebola základom pre správne konanie vedené správnymi orgánmi a tiež nebola základom pre konanie vedené Obvodným úradom životného prostredia v Prešove, nakoľko si

tento orgán nevyžiadal od žalobcu predloženie odborného posudku. Takýto posudok sa v zmysle prílohy 5 bodu II. tejto vyhlášky môže, ale nemusí vyžadovať.

K na pojednávaní predloženému nariadeniu Rady (EÚ) č. 333/2011 zo dňa 31.3.2011, ktorým sa ustanovujú kritériá na určenia toho, kedy určité druhy kovového šrotu prestávajú byť odpadom podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES krajský súd uviedol, že toto nariadenie sa má uplatňovať až od 9. októbra 2011, pričom bude záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch EÚ, teda aj v Slovenskej republike. Krajský súd sa však týmto nariadením bližšie nezaoberal, nakoľko v čase rozhodovania správnych orgánov nebolo toto nariadenie ešte ani prijaté. Ak sa žalobca domnieva, že toto priamo uplatniteľné a záväzné únieové právo je pre neho výhodné, bude môcť podľa názoru krajského súdu iniciovať nové konanie za účelom získania súhlasu pre spôsob nakladania s odpadmi aj činnosťou R4.

Po preskúmaní napadnutého ako aj prvostupňového rozhodnutia a postupu správnych orgánov v zmysle žalobných dôvodov krajský súd dospel k záveru, že správne orgány rozhodli v súlade s platnými právnymi predpismi a nesúlad rozhodnutia OÚ ŽP v Prešove so zákonom bol v ich rozhodnutí riadne preukázaný a odôvodnený.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil a zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie.

Predovšetkým považoval za nesprávny právny záver krajského súdu, že výstupným produktom zariadenia SHREDDER je stále iba upravený odpad, ktorý je definovaný v § 17 ods. 1 vyhlášky 283/2001 Z. z. a že samotné zariadenie SHREDDER nespĺňa všetky podmienky výkonu činnosti R4. Poukázal na to, že samotné zariadenie na zhodnocovanie odpadov SHREDDER a následný separačný systém, ktorý je súčasťou tohto zariadenia, oddeľuje kompozitný odpad, t.j. kovové materiály, zmesové materiály s obsahom kovov, obaly, stavebné odpady, odpady zo spracovania starých vozidiel, elektro - odpady a iné kombinované materiály vhodné na produkciu výrobných surovín, zároveň aj čistí jednotlivé zložky komodít a materiálov od nečistôt pre následné využitie druhotnej suroviny v procese výroby alebo recyklácie. Produktom tohto zariadenia je čistejšia sekundárna surovina pre proces výroby nahrádzajúca alebo dopĺňajúca primárnu surovinu a minimálny nevyužiteľný odpad určený na zneškodnenie. Existujúce technológie vrátane technológií s kódom zhodnotenia R4 a postupy spracovania kompozitných odpadov s obsahom kovov nie sú schopné buď na vstupe, alebo na výstupe prijať a vydať materiál v tak výrazne zmenenej

materiálovej skladbe pozitívnej pre výrobný proces. Ide o BAT technológiu. Výsledným produktom, výrobkom zhodnocovania odpadov je trhaný - shredrovaný produkt, výrobok STN 42 0030 - DRUH 76 - SHS, ktorý môže byť použitý aj na výrobu oceľových výrobkov, ako veľmi čistý, kvalitný polotovár pre metalurgickú výrobu (sekundárna surovina). Tento produkt je využiteľný bez ďalšej úpravy a zmeny vlastností priamo vo výrobnom procese. Zariadenie SHREDDER mení vlastnosti odpadu - termicky a mechanicky a vytvára tak voľne obchodovateľnú surovinu, produkt, výrobok. Tento technologický proces zabezpečuje získanie čistého výrobku, produktu a oddelenia nekovových materiálov a kovových materiálov (Al, Cu, Zn atď.) (ťažkej a ľahkej frakcii - 19 12 12, 19 10 04) od uhlíkatých kovových materiálov s vyšším percentuálnym zložením uhlíka a s príslušným zložením STN 42 0030 - DRUH 76 - SHS z výstupnej oddelenej váhy sekundárnej suroviny (hmoty) po magnetickej separácii. Technológia mení vlastnosti suroviny a vytvára polotovár, ktorý sa v prevádzkovom procese zámerne vyrába ako základný produkt zhodnotenia odpadov BAT technológiou. Produkcia materiálu STN 42 0030 - DRUH 76 - SHS (trhaný - shredrovaný produkt) spočíva v tom, že výrobný proces je upravený tak, aby príslušný materiál v ňom získal špecifické technické charakteristiky. STN 42 0030 obsahuje rozdelenie druhov a druhy sú delené kódmi materiálu vstupujúceho do výroby. Na základe tohto faktu je možno poznamenať, že STN 42 0030 sa vzťahuje ako základné označenie na niekoľko desiatok produktov zhodnotenia s odpadom, z ktorých niektoré nie sú obchodované ako odpad ale ako polotovár.

Je nepochybné, že ide o voľne obchodovateľný produkt výroby, pričom významným argumentom je aj skutočnosť, že cena tohto produktu je omnoho vyššia ako je cena odpadového šrotu STN 42 0030.

V zmysle § 2 ods. 6 zákona o odpadoch je zhodnocovanie odpadov činnosťami vedúcimi k využitiu fyzikálnych, chemických alebo biologických vlastností odpadov, uvedené v prílohe č. 2. V prípade druhotnej suroviny, ktorá je zhodnotená v zariadení, možno dané zariadenie označiť ako zariadenie na zhodnocovanie odpadov, za účelom produkcie suroviny a jej ďalšieho použitia v priemyselnej výrobe. Produkt takéhoto zariadenia je sekundárna surovina, ktorá nie je odpadom a nespĺňa základnú a ani doplnkovú charakteristiku odpadu podľa znenia § 2 ods. 1 zákona o odpadoch.

Podľa názoru žalobcu, spoločné ustanovenia v § 18 ods. 12 zákona o odpadoch presne určujú skutočnosť, od akého momentu odpad určený na zhodnotenie je druhotnou surovinou; nakladá sa s ním ako s odpadom až do začatia jeho zhodnocovania činnosťami R1 až R12 podľa prílohy č. 2.

Z uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva, že zariadenie na zhodnotenie činnosťou R1 až R12 produkuje druhotnú surovinu, ktorú nemožno charakterizovať ako odpad. Zariadenie na zhodnotenie je každé zariadenie, ktoré spĺňa podmienky zákona o odpadoch. Nemožno teda považovať výstupnú druhotnú (sekundárnu) surovinu za odpad, ale v tomto prípade technológia prevádzkovaná podľa prevádzkových dokumentov upravuje odpad do formy zvýšenej čistoty a transformuje danú surovinu do využiteľnej a voľne obchodovateľnej formy, ktorá nahrádza primárnu surovinu. Prvostupňový súd napriek uvedenej zákonnej úprave ako aj STN 42 0030 - DRUH 76 - SHS, mal za to, že výstupným produktom zariadenia SHREDDER je iba upravený odpad, čo je však v rozpore s citovaným zákonným ustanovením.

Žalobca ďalej poukázal na to, že kód R4 - zahŕňa spôsob nakladania s odpadmi činnosťami R4 - Recyklácia alebo spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín, pričom prvostupňový súd sa vo svojom rozhodnutí zaoberal len pojmom „recyklácia“ a jeho definíciou v § 18 ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 283/2001 Z. z., pričom opomenul druhú samostatne sa vzťahujúcu časť charakteristiky kódu R4 - spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín, čo nesporne zariadenie SHREDDER taktiež spĺňa. Zariadenie SHREDDER je zariadenie, ktoré spĺňa všetky podmienky výkonu činnosti R4 - recyklácia alebo spätné získavanie kovov alebo kovových zlúčenín. Zariadeniu SHREDDER predchádza zariadenie Nožnica, ktorej technologický postup spočíva v činnosti R12 a naň následne nadväzuje činnosť SHREDDRA činnosťou R4.

Žalobca taktiež namietal, že nezákonnými rozhodnutiami napadnutých správnych orgánov a ich postupom došlo k ukráteniu na právach jeho spoločnosti, k poškodeniu v súvislosti s neoprávneným obmedzením výkonu podnikateľskej činnosti v oblasti nakladania s odpadmi a to:

- pokiaľ ide o cezhraničnú prepravu odpadu - pre dovoz odpadu kategórie O zo zeleného zoznamu odpadov cezhraničnej prepravy z krajín Európskej únie - Maďarsko, Česká republika, a tiež z iných európskych krajín - napr. Ukrajina, je potrebné splniť podmienku a to preukázanie zhodnotenia daného odpadu činnosťou R4, čo vyplýva zo Smernice EC č. 1013/2006 Európskeho parlamentu a Rady zo 14. júna 2006 o doprave (Smernica EC č. 1013/2006 o zhodnotení odpadov), je jednoznačne preukázané, že bez súhlasu pre nakladanie s odpadmi činnosťou R4 jeho spoločnosť, napriek tomu, že jej zariadenie spĺňa zákonné podmienky pre udelenie súhlasu pre zhodnocovanie odpadu činnosťou R4 nemôže dovážať odpad kategórie O zo zeleného zoznamu odpadov cezhraničnej prepravy;

- pokiaľ ide o nakladanie s odpadmi z obalov, keď jeho spoločnosť je významným partnerom na trhu zberu a zhodnotenia kovových obalov, kedy je potrebné preukázať konečné zhodnotenie odpadu z obalov;
- poskytovanie činností - konečné zhodnotenie odpadov pre mestá, obce a ich účelové združenia s cieľom separovať odpad od obyvateľov - komunálny odpad;
- znevýhodnenie oproti iným podnikateľským subjektom, ktorí prevádzkujú rovnaké alebo obdobné zariadenia ako jeho spoločnosť, a týmto subjektom bolo udelené povolenie na zhodnocovanie odpadov činnosťou R4;
- znevýhodnenie postavenia jeho spoločnosti v konkurenčnom prostredí pri výkone činnosti nakladania s odpadmi;
- odopretie možnosti prevádzkovať podnikateľskú činnosť vo forme v akej ju umožňuje a povoľuje platná legislatíva SR a EÚ.

V tejto súvislosti poukázal aj na tú skutočnosť, že pre spoločnosť KOVOD RECYCLING, s.r.o. (nové obchodné meno KR BB, s.r.o.) bolo vydané Obvodným úradom ŽP v Prešove rozhodnutie pod č. ŽP 1/2010/00466-003/OH-Ma zo dňa 18.3.2010 na výkon činnosti zhodnocovanie odpadov R4, R13. V danom prípade bol na činnosť pod kódom R4 udelený súhlas pre zariadenie SHREDDER, pričom predmetné zariadenie SHREDDER následne odkúpila spoločnosť žalobcu, ktorej však súhlas pre nakladanie s odpadom činnosťou R4 bol zrušený a navyše boli pre obdobné zariadenia na zhodnocovanie odpadov činnosťou R4 vydané rozhodnutia, ktorými bol udelený súhlas pre spôsob nakladania s odpadmi činnosťou pod kódom R4 aj iným subjektom, zoznam ktorých priložil k odvolaniu.

Dodatočne žalobca zaslal odvolaciemu súdu stanovisko Európskej komisie, z ktorého podľa jeho názoru nesporne vyplýva, že výstupným produktom zariadenia SHREDDER je očistený kov, ktorý si nevyžaduje ďalšie spätné získavanie kovov, ako je to pri činnosti R-12, a nie upravený odpad. Výsledkom zariadenia SHREDDER je predajný produkt, ktorý spĺňa podmienky v zmysle Nariadenia Rady EÚ č. 333/2011 z 31. marca 2011 v článku 3 – Kritériá pre železný a ocelový šrot, ktorý je definovaný z hľadiska chemických a štruktúrnych vlastností ako kov, a činnosť SHREDDRA ako spätné získavanie kovov odpovedajúce činnosti R-4 podľa prílohy č. 2 k zákonu č. 223/2001 Z. z. a prílohy č. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES.

Žalovaný sa k odvolaniu vyjadril podaním zo 14. júla 2011, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil.

Poukázal na to, že predmetom posúdenia odvolacieho súdu, obdobne ako súdu prvého stupňa, je iba zákonnosť rozhodnutia žalovaného č.: 9402/2010-3.3 zo dňa 2.11.2010 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“) a postupu žalovaného (ako aj správnosť a zákonnosť rozhodnutia a postupu súdu prvého stupňa), a nie posúdenie technologického postupu zariadenia, žiadosť o udelenie súhlasu na prevádzkovanie zariadenia na zhodnocovanie odpadov, ani preskúmanie rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Prešove (ďalej len „OÚ ŽP v Prešove“) č. 1/2010/00844-003/OH-Ma zo dňa 26.4.2010, právoplatné dňa 29.4.2010, ktorým bol žalobcovi podľa § 7 ods. 1 písm. c) zákona o odpadoch udelený súhlas na prevádzkovanie zariadenia na zhodnocovanie odpadov (ďalej len „rozhodnutie OÚ ŽP v Prešove“).

Napriek uvedenému pokiaľ ide o spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín zdôraznil, že podľa prílohy č. 2 zákona o odpadoch pri spôsobe zhodnotenia činnosťou R4 - recyklácia alebo spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín vo väzbe na ustanovenia § 18 vyhlášky č. 283/2001 Z. z. dochádza k výrobe spoločensky požadovaného výrobku resp. k získaniu čistých kovov a kovových zlúčenín. Podľa výrokovej časti rozhodnutia OÚ ŽP v Prešove, žalobca nezískava čisté kovy a kovové zlúčeniny, ale upravený kovový odpad. Podľa uvedeného rozhodnutia žalobca svojou činnosťou vytvára trhaný - shredrovaný produkt STN 42 0030, ktorý je používaný na výrobu ocelových výrobkov ako kvalitný polotovár pre metalurgickú výrobu. Podľa uvedenej STN je názov tohto produktu „Ocelový a liatinový odpad“, pričom táto norma určuje všeobecné zásady pre triedenie, skladovanie, dodávanie a dopravu ocelového a liatinového odpadu. Zariadenie SHREDDER (ako žalovaný bližšie odôvodnil už v napadnutom rozhodnutí žalovaného, ako aj vo vyjadrení k žalobe) je v podstate šrotovacie zariadenie, ktoré sa používa na rozkúskovanie alebo rozdrvenie kovového odpadu. V rozhodnutí OÚ ŽP v Prešove sa uvádza: „*Upravený kovový odpad je nakladaný motorovými nakladačmi s lyžicami na automobilové dopravné prostriedky a odvážaný na finálne spracovanie činnosťou R4.*“ Z uvedeného vyplýva, že upravený kovový odpad je z firmy odvážaný autami na finálne spracovanie metódou R4. Argumentácia žalobcu, že zariadenie SHREDDER spĺňa požiadavku druhej časti charakteristiky kódu R4 - spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín, tak podľa názoru žalovaného neobstojí. V prípade spoločností, ktoré majú udelený súhlas na prevádzkovanie zariadenia na zhodnocovanie odpadov podľa § 7 ods. 1 písm. c) zákona o odpadoch činnosťou R4, napr. U.S.Steel Košice, s.r.o., Železiarne Podbrezová, a.s. a pod., dochádza k výrobe spoločensky požadovaných výrobkov, pričom ich výrobky sú priamo použiteľné a nemusia ísť opätovne na zhodnotenie činnosťou R4, ako je tomu v prípade žalobcu.

K argumentácii žalobcu, že ním upravený kovový odpad je voľne obchodovateľný produkt výroby a jeho cena je vyššia ako cena odpadového šrotu, žalovaný uviedol, že táto skutočnosť platí pre všetky druhy železných a neželezných odpadov, ktoré sa používajú ako druhotné suroviny, nakoľko upravený odpad má vyššiu cenu - hodnotu, keďže spracovateľ už nemusí vykonávať úpravu daného odpadu.

K deklarovaneému obmedzeniu podnikateľskej činnosti v rozsahu vymedzenom v odvolaní žalovaný uviedol, že samotné tvrdenia žalobcu o obmedzení jeho podnikateľskej činnosti v ním uvádzaných oblastiach, bez uvedenia alebo doloženia akýchkoľvek konkrétnych skutočností alebo dopadov, nie je možné považovať za preukázanie obmedzenia podnikateľskej činnosti žalobcu.

Zoznam predložený žalobcom v prílohe k odvolaniu obsahuje podľa názoru žalovaného údaje v rozsahu názov firmy, názov prevádzky, kód činnosti, ročná kapacita a kódy povolených odpadov. Z takéhoto zoznamu nie je objektívne možné vyvodit' akékoľvek informácie alebo závery o zariadeniach používaných v predmetných prevádzkach ani o technologických postupoch týchto zariadení. Skutočnosť, že žalobca zariadenia týchto firiem označuje ako obdobné zariadeniam žalobcu, je v tejto súvislosti bez právneho významu.

Žalovaný na záver zdôraznil, že v rámci výkonu svojich právomocí v oblasti dozoru priebežne preskúmava zákonnosť rozhodnutí prvostupňových správnych orgánov, týkajúcich sa nakladania s odpadmi. V prípade identifikácie nezákonnosti takéhoto rozhodnutia následne pristupuje k príslušným právnym krokom, ktorých použitie mu umožňujú platné právne predpisy. Aj v prípade, ak by v dôsledku činnosti prvostupňového správneho orgánu došlo k vydaniu rozhodnutia, ktoré by určitej prevádzke umožňovalo nakladanie s odpadmi spôsobom, ktorý by bol v rozpore s platnými právnymi predpismi, nemala by táto skutočnosť žiadny vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený 30. mája 2012 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Podľa ods. 2 správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Podľa ods. 3, pri preskúmaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

Podľa § 3 ods. 1 správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 46 rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 7 ods. 1 písm. c) zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o odpadoch“), orgány štátnej správy odpadového hospodárstva udeľujú súhlas na prevádzkovanie zariadenia na zhodnocovanie odpadov okrem spaľovní odpadov a zariadení na spoluspaľovanie odpadov a vodných stavieb, v ktorých sa zhodnocujú osobitné druhy kvapalných odpadov.

Podľa § 2 ods. 6 zhodnocovanie odpadov sú činnosti vedúce k využitiu fyzikálnych, chemických alebo biologických vlastností odpadov, uvedené v prílohe č. 2.

Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 283/2001 Z. z. o vykonaní niektorých ustanovení zákona o odpadoch, úprava odpadov vrátane ich triedenia je fyzikálny, chemický alebo biologický proces, ktorým sa menia vlastnosti odpadov na účel ďalšieho nakladania s nimi.

Podľa § 18 ods. 1 zhodnocovanie odpadov sa vykonáva ako

- a) materiálové zhodnocovanie,
- b) energetické zhodnocovanie.

Podľa ods. 2 materiálové zhodnocovanie je využívanie odpadu ako druhotnej suroviny na výrobu využiteľného produktu

- a) spätným získavaním, a to oddelením časti odpadu vhodnej na ďalšie priame využitie,
- b) regeneráciou, a to obnovením pôvodných úžitkových vlastností materiálu tak, aby bol použiteľný na pôvodný účel,
- c) recykláciou, a to vrátením odpadu do výrobného cyklu na výrobu spoločensky požadovaného výrobku s cieľom šetriť primárne surovinové zdroje.

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č.: 9402/2010-3.3 z 2. novembra 2010, ktorým podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil rozhodnutie Krajského úradu životného prostredia v Prešove č.: 1/2010/01005-008-Fe zo 16. augusta 2010, ktorým bolo zmenené rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Prešove č.: 1/2010/00844-003/OH-Ma z 26. apríla 2010 vo veci udelenia súhlasu na prevádzkovanie zariadenia na zhodnocovanie odpadov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňujúc sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia krajského súdu v celom rozsahu, na zdôraznenie jeho správnosti považuje za vhodné doplniť, že ako vyplýva zo spisového materiálu, prvostupňový správny orgán na základe podnetu žalovaného preskúmal zákonnosť rozhodnutia OÚ ŽP v Prešove a dospel k záveru, že toto nie je v súlade so zákonom o odpadoch, ako aj vyhláškami č. 284/2001 Z. z. a 283/2001 Z. z. OÚ ŽP v Prešove v predmetnom

rozhodnutí dospel k protichodnému záveru. Na jednej strane dal žalobcovi súhlas na prevádzkovanie zariadenia na zhodnocovanie odpadov (linka na recykláciu kovového a kompozitného odpadu „SHREDDER“), pričom spôsob nakladania s odpadmi podľa jeho názoru spočíval aj v činnosti definovanej v Prílohe č. 2 zákona o odpadoch ako **R4 - Recyklácia alebo spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín**. Avšak ako sa uvádza v popise stroja a technológie výroby v odôvodnení tohto rozhodnutia cit: *“...kovové časti ako výsledný produkt sú odvádzané na výstupný otočný dopravný pás konkávnokonvexný. Tento zalomený dopravný pás dopravuje upravený kovový odpad na voľnú skládku a po dosiahnutí skladovacej výšky je dopravník otočný na ďalšiu voľnú skladovaciu plochu. Upravený kovový odpad je nakladaný motorovými nakladačmi s lyžicami na automobilové dopravné prostriedky a odvážaný na finálne spracovanie činnosťou R 4.”*

Z uvedeného skutkového stavu, popisu stroja a technológie výroby, ktorý v konaní zistil OÚ ŽP v Prešove vyplýva, že samotná linka SHREDDER finálne spracovanie činnosťou R4 nezabezpečuje. Preto ak KÚ ŽP v konaní podľa § 65 Správneho poriadku ako prvostupňový správny orgán dospel k záveru, že rozhodnutie OÚ ŽP v Prešove nie je v súlade s vyššie uvedenými právnymi normami, je tento jeho záver správny. Pokiaľ ide o námietky žalobcu týkajúce sa opätovného posúdenia technológie činnosti linky SHREDDER, odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že takéto posúdenie nie je predmetom prieskumu v tomto konaní, nakoľko z § 65 ods. 3 Správneho poriadku vyplýva, že pri preskúvaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že v súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu.

Preto ak krajský súd dospel k právnenému záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami účastníkov konania.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli z veľkej časti totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovanému náhrada trov zo zákona neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 30. mája 2012

JUDr. Alena Poláčková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth